

ದೂರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಹಚ್ಚನ್ನು ಅವಸರದಿಂದ ಓದಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಏಡಿಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಅವಳು ಜನಸಂದರ್ಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಸೆಸ್ ಡೇಲಾಕ್ರೂಜಿಗೆ, “ನನಗೆ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿತ್ತು ಮಾರಾಯಿ!” ಎಂದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ನಡ್ಡರು.

“ನಮ್ಮನೇಯವರು ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಸೌದ ಬಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಯಾಕೇ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಾಗೆ ನೋಡಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ರೂಪ್ಯಲ್ಲಿ ಅಟ ಆದ್ದು ಇದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬರೂ ಕಾಣಿಸ್ತು ಇಲ್ಲ! ತಕ್ಷಣ ಇವತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೇ ತಾರೆಯು ಅಂತ ತಲೆಗೆ ಹೋಳಿತ್ತಾಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂದೆ.” ಎಂದು ಏಪುನಿಗೆ ಕೈ ಬರೆಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ಪರವಾ ಇಲ್ಲ ಬಿಡೆ. ಇನ್ನೂ ಶುರು ಆಗಿಲ್ಲ.” ಶ್ರೀಮತಿ ದೇಲಾಕ್ರೂಜ್ ಹೇಳಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಹಚ್ಚನ್ನು ಕತ್ತನ್ನೆತ್ತುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು ಲೀಡ್‌ನ್ನಾರೆಂದು ಸುತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದಳು. ಅವರು ಮುಂದಿನ ಮೊದಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ನಿತಿರುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ದೇಲಾಕ್ರೂಜಳ ಭೂಜವನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ ತಾನು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಕೈಸನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಮುಂದೆ ನಿತಿದ್ದವರು ಅವಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬು.

“ಬಿಲ್ಲೊ, ಕೊನೆಗೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದಳು ಕಣಪ್ಪೆ.” ಯಾರೇಂದೇ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹಚ್ಚನ್ನನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಸುಧಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿತಿದ್ದ ತನ್ನ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳಿಗಾಯೇ ಕಾದು ನಿತಿರುವತೆ ಮಿಸ್‌ಸ್‌ರ್ ಸಮ್ಮೂರ್ಖ ಹೇಳಿದರು: “ನನ್ನ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕೇನೋ ಅಂತ ಅಂದೊಳಿದಿದ್ದೆ ಬಟ್ಟಿ!”

“ಏನು ಮಾಡೋದು ಜೊಗ್ಗೇ? ಮನೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿದ್ದೆ?” ಅವಳು ನಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ, “ಮಿಸ್‌ರ್ ಸಮ್ಮೂರ್ಖ ಜನರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ, “ಶುರು ಮಾಡೋಣವೇ? ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಜರಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ತಾನೇ?”

“ದೇನಿಯಲ್ಲಾ.. ದೇನಿಯಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಸ್ತು ಇಲ್ಲ...” ಬಹಲಳಪ್ಪ ಜನ ಬಟ್ಟಿಗೇ ಉಲ್ಲಿದರು.

ಮಿಸ್‌ರ್ ಸಮ್ಮೂರ್ಖ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣ ಹಾಯಿಸಿದರು. “ಹೌದು. ಕ್ವೈಡ್ ದೇನಿಯಲ್ಲಾ.. ಅವನ ಕಾಲು ತುಂಡಾದಿದೆ. ಅವನ ಪರವಾಗಿ ಯಾರು ಲಾಟರಿ ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ?”

“ನಾನು.” ಶ್ರೀಮಾಂಜಿಲಿ ಕೈ ವ್ಯತ್ಪಿದಳು. ಮಿಸ್‌ರ್ ಸಮ್ಮೂರ್ಖ ಅವಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ.

“ಒಹ್, ದೇನಿಯಲ್ಲನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾಕಮ್ಮ ಜೇನಿ. ನಿನಗೆ ಬೆಳಿದ ಮಗನಿರಬೇಕಲ್ಲ?”

“ಅವನಿನ್ನೂ ಹದಿನಾರು ತುಂಬಿಲ್ಲ ಮಿ. ಸಮ್ಮೂರ್ಖ.” ಈ ವಿಚಾರ ಸಮ್ಮೂರ್ಖವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಉರಿಗವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಕೇಳಿಸುವುದು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವಾಗಿತ್ತು.

“ಸರಿ. ಈಗ ವ್ಯಾಟ್‌ನನ ಮಗ ಎಲ್ಲಿ?” ಆಗಷ್ಟೇ ಚಿಗುರು ಮಿನೆ ವೋಳಕೆಯೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಜನರ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಕೈ ವ್ಯತ್ಪಿದ. “ಈ ವರ್ಷದಿಂದ ಅವುನ ಬದಲಿಗೆ ನಾನು ಲಾಟರಿ ಎತ್ತುತ್ತೇನೇ...” ಅವನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು.

“ಅಂತೂ, ನಿಮ್ಮವೈನಿಗೊಬ್ಬ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ಅಂತಾದ!” ಎಂದು ಯಾರೇಂದೇ ಹೇಳಿದರು.

“ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಿಯೋ ಹಾಗಿದೆ. ವಾರ್ನರ್ ಅಜ್ಞ?”

“ಇಲ್ಲಿದ್ದಿನೆ ಕಣಪ್ಪೆ.” ಒಂದು ಕ್ರಿಷ್ಟಾ ದಿನ ಕೇಳಿಸಿತು. ಸಮ್ಮೂರ್ಖ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮೌನ ನೇಲಿಸಿತು. “ಸರಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು